

Titel, men jeg for mit Bedkommende maa anse det for at være urigtigt at følge Udvalget her, og jeg skal derfor tilraabe det ærede Thing at stemme imod Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 5.

Formanden: For at den høitærede Indenrigsministers Ytringer med Hensyn til det sidste Stykke af § 3 ikke skulle give Anledning til Misforstaaelse, maa jeg gjøre opmærksom paa, at, naar Ændringsforslaget af den 2den Landssthingsmand for 5te Kreds (Nænbøll) til § 3 maatte blive vedtaget, saa vil baade den ene og den anden Del af Lovforslagets § 3 derved være bortfalden, og vi komme saaledes kun til Afstemning over Paragrafen for det Tilfælde, at det nævnte Ændringsforslag ikke maatte blive vedtaget. Dette er jo Noget, som følger af sig selv, og det er ogsaa kun ved en overfladisk Betragtning, at den nævnte Ytring vilde kunne misforstaaes.

Indenrigsministeren: Jeg tror, at den høitærede Formand vil give mig Ret i, at Lovforslagets § 3 ogsaa vil være bortfalden for det Tilfælde, at Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 4, der er overskrevet „Paragrafen affattes saaledes“, vedtages.

Formanden: Dette er ligesaa rigtigt, som hvad jeg nys bemærkede, og Udvalgets Ændringsforslag kommer først til Afstemning, derefter Ændringsforslaget af den nævnte ærede Landssthingsmand.

Ordføreren: Jeg kan i det Hele ganske tiltræde de Ændringsforslag, som ere stillede af det 2det Medlem for 11te Kreds (Kiaer), og saaledes ogsaa de Forslag, som ere stillede under Nr. 1 og 2, med Hensyn til hvilke jeg ikke skal forlænge Diskussionen, da de Spørgsmaal, som vedkomme disse, synes mig at være tilstrækkelig omdebatterede. Udvalget kan ogsaa tiltræde det af det samme ærede Medlem stillede Ændringsforslag til § 3, idet vi, forsaavidt som Regjeringsforslagets § 3 skulde blive vedtaget, maa foretrække, at ogsaa dette Ændringsforslag vedtages. — Derimod skal jeg tillade mig nogle Bemærkninger i Anledning af de øvrige foreliggende Ændringsforslag samt i Anledning af den Motivering, som de ærede Forslagsstillere ere fremkomne med. Naar Udvalget — som man saa ofte har gjentaget — har frygtet for, at Hensigten med dette Lovforslag skulde være at vælte Byrden over paa Amtsrepartitionsfonden, som hidtil ikke har baaret den, saa kan det jo være i alle Henseender meget behægtigt for Udvalget at erfare, at denne Frygt er aldeles ugrundet; og for de Herrers Bedkommende, som have den Mening, at denne Frygt er aldeles ugrundet, maa det jo være meget let at gaa ind paa Udvalgets Ændringsforslag, thi, naar der in-

gen Grund er til Frygt, saa kan man jo i hvert Fald ikke have Noget imod, at der vedtages en Redaktion, som tjener til yderligere at bortfjerne Frygten. Jeg maa imidlertid fastholde, at Udvalget har havt Grund til at nære denne Frygt; thi, naar man ser hen til selve Lovforslaget, som jo er det, der vil komme i Betragtning i Fremtiden, og derimod ikke til Motiverne, som ingen Betydning have i Henseende til at binde eller løse, saa maa det dog være Enhver noget paafaldende, at der ikke et eneste Sted i selve Lovforslaget staar et Ord, som henviser til, at der kan ventes Tilskud fra Statskassen til Færgestedernes Forbedring eller Vedligeholdelse. Der er paa intet Sted med et eneste Ord stillet i Udfigt, at et saadant Tilskud kan ventes fra Statskassens Side. Derimod har Lovforslaget ikke undladt at bemærke, at der af Amtsrepartitionsfonden kan ydes Tilskud af denne Art, og under disse Omstændigheder ligger det nær at tro, at Lovforslaget vil føre til — at det just er Hensigten dermed, det tror jeg ikke —, at man i Fremtiden være og mere vil afvise Amterne, naar de komme til Statskassen med Anmodning om Tilskud til Færgestedernes Vedligeholdelse. Loven, som ikke taler det Mindste om Tilskud eller Hjælp fra Statens Side, vil mægtig kunne bidrage til at bringe i Forglemmelse, at der kan være Spørgsmaal om at opnaa noget Saadant. Det forekommer mig ogsaa, at vor Frygt er blevet noget bekræftet ved den høitærede Ministers Ytringer, idet jeg ikke kan forstaa dem anderledes, end at det dog fra den høitærede Ministers Side anerkendes, at det har været Hensigten bestemtere end hidtil at henvise til Amtsraadene med Hensyn til visse Udgifter ved Færgestederne. Naar jeg lægger Vægt paa Udtrykket „visse Udgifter“, vil jeg for Øvrigt strag dertil knytte den Bemærkning, at Lovforslaget ingen Anledning giver til at skjelne imellem større og mindre Udgifter, saaledes at, hvis det skal betragtes som et Fingereg i Retning af, at Udgifterne skulle hen til Amtsraadet, saa maa det blive dem alle, thi Lovforslaget, som det foreligger, giver ingen Anledning til at skjelne i denne Retning. Udvalget har derfor troet, at det for at forebygge Misforstaaelse — thi, som det nu staar, kan det misforstaaes, efter hvad der er yttret fra forskellige Sider — vilde være heldigt, om Udtrykkene bleve affattede noget bestemtere og skarper, og det har som sagt glædet mig at erfare, at der fra de Herrers Side, som have udtalt sig, ikke kan være nogen principiel Indvending derimod, da de jo i Henseende til Realiteten er enige med Udvalget. Det Gæste, der, saa vidt jeg ser, bliver tilbage som Gjenstand for Meningsforskjel af nogen Betydning, er dels de Ord i Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 4, „for saa vidt der til Færgestedernes Forbedring osv. udfordres Udgifter ud over hvad der kan paalægges Privilegiehaveren osv., paahvilte Udgifterne